

باقی سمندر

پنجم اسد سال ۱۳۹۰

جولای سال ۲۰۱۱ میلادی

کنفرانس

بن دوم بسوی تحکیم حاکمیت ملی افغانستان یا حاکمیت مانیفست وحشت و بربریت طالبانی؟

سلام به همه خوانندگان

سلام.

عجالتاً نشانی و آدرس و یک متن از قبل تهیه شده بزبان المانی در مورد کنفرانس دوم بن در اختیارم قرار گرفت که منبع تدوین کننده آن یک بنیادی بنام فردریش ایبرت شتیفتونگ میباشد.

من نشانی- متن المانی را در اختیار شما میگذارم تا دوستانی که بزبان المانی آشنایی دارند هر یک بخش ها و یا صفحه های این بخش را بزبان دری برگردانند و یا شاید همین متن بزبان دری نیز موجود باشد - با خواندن این متن میدانیم که یک بخش از بحث ها برای اجندای کنفرانس بن دوم مدتها پیش در المان تدوین شده است.

اگر نخبه گان ملی افغانستان در پرتو منافع ملی افغانستان بتوانند به یک توافق یا وفاق ملی برسند و خطوط کلی و اصلی خواسته افغانستان را از جامعه بین المللی - روابط افغانستان را با همسایگان و بویژه با دول پاکستان و ایران را

تدوین کنند و تصویر روشنی از منافع ملی - خط مشی ملی - دولت ملی و اقتدار ملی ترسیم نمایند و آجندایی درپرتو خط مشی ملی - برای دولت - ملت در چهارچوب منافع ملی افغانستان را پی ریزی کنند و بنمایند - ممکن دیر نشده باشد - و اگر نخبه گان افغانستان و جامعه مدنی و رسانه های نوشتاری و دیداری و شنیداری راه گفتگو با مردم را باز نمایند و نکات دقیق و شمرده را برای آجندای بحث از میان خواسته سیاسی - مطالباتی - نظامی - امنیتی برای منافع کوتاه مدت - میان مدت و دراز مدت افغانستان جمع بندی و تدوین نمایند - تا حدی کنفرانس بن دوم میتواند دارای نتایج مثبت برای منافع ملی افغانستان باشد - و باید نتایج کنفرانس بن دوم به نفع منافع ملی افغانستان به پایان رسانیده شود.

ارزیابی همه فعالیت های دولت افغانستان و جامعه بین المللی از زمان سقوط حاکمیت طالبان به وسیله قوای ایالات متحده امریکا و آتش باری و بمبارد بی ۵۲ با تفاله های رادیواکتیو و بمهای ۵۰۰ کیلویی و به تعقیب ۷ اکتوبر ۲۰۰۱ برگزاری کنفرانس پیترز برگ و به اقتدار رسانیدن دولت انتقالی و حاکمیت حامد کرزی و یاران اش تا روابط از کنفرانس توکیو تا کنفرانس کابل میتواند مورد بررسی قرار گیرد.

از زندانهای گونتنامو تا زندانهای بگرام و زندانهای شخصی و انفرادی - از بمباردمان روزانه و شبانه تا تلاشی خانه های مردم در سایر ولایات توسط قوای نظامی و استخباراتی و قوه ویژه ایالات متحده امریکا

و متحدینش در افغانستان میتوانند بازهم مورد جروبحث قرار گیرند و همه تجارب جمع بندی گردد و راه حل واقعی و منطقی برای یک افغانستان مستقل - آزاد - آباد و شگوفان و مترقی تاحد امکان طرح گردد.

اینکه دولت افغانستان با ایالات متحده امریکا و ایالات متحده امریکا با افغانستان در رابطه متن و محتوی پیمان همکاری یا اعلامیه همکاری با در نظر داشت میکانیسم پیمان و یا اعلامیه در کنگره امریکا چه خواهد بود - به چه توافقی دست خواهند یافت در کنفرانس بن دوم تاثیر مستقیم خواهد داشت.

روابط افغانستان با طالبان و حزب اسلامی از طریق کنفرانس صلح که آقای برهان الدین در راس همچو کمیته ای قرار دارد یا روابط و جلسات میان طالبان و شبکه های ایالات متحده امریکا در رابطه آشتی با طالبان و سهیم ساختن آنها در قدرت سیاسی و طرح نمودن سه پیش شرط

یک - پذیرش قانون اساسی افغانستان

دو = قطع رابطه با القاعده

سه - دست کشیدن از ترور و دهشت افگنی

را طالبان چگونه بررسی خواهند نمود یا نموده اند - مطالب بحث برانگیز است که باید تا کنفرانس دوم بن روشن تر گردد،

طرح افغانستان واحد و دولت قوی و منضبط و یا افغانستان ضعیف و نحیف و ناتوان هر دو میتوانند در کنفرانس بن دوم تاثیر داشته باشند-

طالبان با ترور - دهشت افگنی در تخارستان - مزار شریف - هرات - در کابل - در قندهار و در همه گوشه و کنار افغانستان تا بدار آویختن کودک هشت ساله در هلمند و امروز باز هم در

قندهار با ترور نمودن آقای حمیدی رییس بلدیة یا شهرداری یا شاروالی قندهار نشان دادند که نتنها با تحمل گویاصوف کندن از زندان قندهار پنجصد نفرشان از زندان بیرون میشوند- نتنها نامشان از لست های سیاه جامعه بین المللی و ملل متحد پاک میگردد -نتنها برایشان در قطر یا ترکیه اجازه گشودن دفتر مستقل داده میشود- بلکه طالبان با گوش و بینی بریدن - با سنگسار نمودن - با سر بریدن و یا بدار آویختن یا با مین گذاری در کنار جاده ها و یا عملیات انتحاری در شهر و در ده - در دفتر و مسجد یا گورستانها و با همه تاکتیک های دهشت افگنی در خدمت استراتژی عمق استراتژی پاکستان و یک افغانستان ضعیف و ناتوان تا سطح صوبه پنجم اسلام آباد در حرکت اند

با شرکت فعال از موضع منافع ملی افغانستان با شعور و آگاهی ملی در کنفرانس دوم بن افغانها میتوانند تاثیر گذار بالای کنفرانس بوده و منافع کوتاه

مدت و دراز مدت افغانستان را مطرح سازند و در پی تحقق آن در افغانستان
برآیند-

در کنفرانس بن دوم یا هر کنفرانس دیگر هر نوع معامله گری در مورد استقلال
سیاسی افغانستان منتج به خیانت ملی و تسلیم طلبی ملی خواهد گردید-

در کنفرانس بن یا هر کنفرانس دیگر عقب نشینی از خواسته های تساوی حقوق
بین زن و مرد در افغانستان منتج به فاجعه و جنایت آشکار ملی خواهد گردید

در کنفرانس بن و یا هر کنفرانس دیگر تن دادن به برتری طلبی قومی و قبیله‌ای
نتایج خونبار برای افغانستان و منطقه بار خواهد آورد

در کنفرانس بن یا هر کنفرانس دیگر تن دادن به طرح تجزیه افغانستان منتج
به خاک و خون کشیدن افغانستان خواهد گردید

در کنفرانس بن باید از موقف استقلال - آزادی - برابری - برادری -

دیموکراسی - عدالت اجتماعی حرکت صورت گیرد - من میدانم که همه

کنفرانس ها میتوانند رهنمود های عملی ای داشته باشند ولی این کنفرانس دوم

بن باید با تمام قوت و نیرو در خدمت منافع کل مردم افغانستان و منافع ملی

افغانستان بدون همه تنگ نظری های مروج قرار گیرد-

در غیر آن انزوای افغانستان و تکرار فجایع پیش روی افغانستان قرار

خواهد داشت و باز هم افغانستان حمام خون و میدان رقابت های جهانی- منطقی

و همسایگان قرار خواهد گرفت و از گران تاگران افغانستان مانیفست وحشت

و بربریت دمار از روزگار و پوست از پیکر مردم افغانستان باز هم جدا خواهد

کرد و هزاران سر را به سر دار خواهند برد!

هوشیار باشیم و بیدار!

تنگ نظری و افتادن در دامن طرح های چرچیل مبنی بر تفرقه بیانداز

و حکومت کن

مجالى برای تحقق ندهیم.

متن وادرس فریدریش ایبرت شتیفتونگ در باره کنفرانس بن دوم

(<http://www.fes.de/cgi-bin/gbv.cgi?id=08089&ty=pdf>)im PDF-Format (